

PÅ FLUGT

2/2010

Afghanistan – et minefelt
Fremtiden er på spil
Mogadishu er ikke Høje Tåstrup
Mineulykker kan undgås

Leder:

Mogadishu er ikke Høje Tåstrup...

Debatten om indsatsen i verdens brændpunkter dukker op fra tid til anden: Er det forsvarligt at arbejde i farlige områder? Kan man sikre sine medarbejdere, og kan man sikre, at nødhjælpen når frem?

Dansk Flygtningehjælp arbejder i en række af verdens farligste områder herunder Darfur, Afghanistan og Somalia. Indsatsen skaffer hjælp til hundredetusinder af flygtninge, som ellers var prisgivet. Hjælpen er desuden med til at forhindre kaos i ustabile regioner – et kaos, der ville resultere i enorme flygtningestrømme.

Men Mogadishu er ikke Høje Tåstrup, og arbejdet i verdens brændpunkter er forbundet med mange udfordringer. Sikkerhedssituationen er ustabil, myndigheder og politi fungerer ikke, korruption og bestikkelse er udbredt osv.

Lokalt samarbejde, dialog og diplomati er forudsætninger for at kunne arbejde i verdens konfliktområder. Men man må ikke være blåøjet – tillid og samarbejde skal gå hånd i hånd med kontrol. Det er afgørende at sikre, at nødhjælpen når frem til dem, den er tiltænkt – kontrol fra medarbejdere, løbende evalueringer og tæt kontakt til de mennesker, der modtager nødhjælpen er afgørende.

Både lokalt samarbejde og kontrol er udfordrende opgaver, der ville kunne løses nemmere i mere stabile og mindre farlige områder af verden. Men virkeligheden er, at 80% af verdens flygtninge lever i nærområdet, og derfor er vi nødt til at hjælpe der.

Der kan være områder og situationer, hvor sikkerheden er så dårlig, at humanitære organisationer må trække sig ud for en periode eller endda permanent. Indtil videre har Dansk Flygtningehjælp kunnet løse de humanitære opgaver forsvarligt – også i Somalia, hvor situationen til tider er meget problematisk. Derfor er vi fortsat tilstede der, hvor hjælpen er aller mest nødvendig, og det vil vi også være i fremtiden.

INDLEDNING:

Afghanistan – et minefelt

Minerydning skal redde menneskeliv og fremtidsmuligheder

Afghanistan er præget af 30 års krig og konflikt. Den afghanske befolkning lever med verdens højeste risiko for mineulykker. Hver dag er der mennesker, som invalideres eller dræbes af landminer og ueksploderet ammunition – børn er blandt de hyppigste ofre.

Livsvilkårene forringes, fordi minefaren forhindrer adgangen til vand, marker og brænde. Minerne ødelægger ikke bare livet for de direkte ofre, men også muligheder og fremtidsudsigter for de mennesker, der lever i skyggen af truslen.

Dansk Flygtningehjælps minerydningsenhed Danish Demining Group (DDG) har mere end 10 års erfaring i at fjerne miner og ueksploderet ammunition i Afghanistan, og indsatsen øges løbende.

Fremtiden er på spil

Dansk Flygtningehjælp har ryddet miner i Afghanistan siden 1999. Rydningen af 100.000 landminer og op mod 1 million stykker ueksploderet ammunition har reddet liv og forbedret livsomstændighederne for en del af befolkningen i det fattige og krigshærgede land. Men der er stadig brug for at udvide indsatsen.

I marts måned 2010 var der 45 ulykker med miner og ueksploderet ammunition i Afghanistan. Samtidig er minefaren et stort problem for civilbefolkningens daglige liv.

Når et stykke land er ryddet og overgivet til civilbefolkningen betyder det, at livet i området kan genoptages. Der er adgang til vand, markerne kan dyrkes og huse og skoler kan genopbygges og tages i brug. Det er i sidste ende et spørgsmål om at sikre afghanernes fremtid, ” siger Vivian Veroma, Head of finance and administration i DDG Afghanistan.

Dansk Flygtningehjælp nøjes ikke med at rydde miner, men arbejder også målrettet for at uddanne civilbefolkningen i sikker adfærd omkring miner og ueksploderet ammunition.

Minerne er en usynlig trussel – især børn og kvinder er udsatte. Børnene fordi de er nysgerrige og leger i forladte bygninger med minelagre eller samler ueksploderet ammunition op. Kvinderne fordi det er dem, der samler brænde, henter vand og tager sig af dyrene. Vi arbejder målrettet med uddannelse af lokalbefolkningen, så de ved, hvordan de skal sikre sig bedst muligt mod minefaren, ” siger Vivian Veroma.

Mineulykker kan undgås

Dansk Flygtningehjælp underviser den afghanske befolkning i minefare for at beskytte børn mod mineulykker

Abdullah Rahman fra en landsby på Bagram sletten er et af de mange hundrede børn, der hvert år er ofre for mineulykker i Afghanistan.

Jeg var kun otte år, da ulykken skete. Jeg hjalp min onkel med at bringe vores dyr på græs og tænkte, at jeg kunne samle metalstumper på vejen – jeg ville sælge dem for at få råd til noget nyt tøj. Pludselig fik jeg hevet i en metaltråd, og en mine eksploderede. Jeg blev bragt til hospitalet i en ambulance, der tilhørte en gruppe mineryddere, som arbejdede i området. Jeg reddede livet men mistede min højre hånd.”

Fahima og Najiba har begge oplevet alvorlige mineulykker i forbindelse med deres daglige pligter. Najiba mistede begge ben, mens hun samlede brænde. Fahima mistede en hånd og synet på det ene øje, mens hun samlede affald.

Jeg blev reddet af mine fætre, der bar mig til klinikken i Bagram by, men jeg mistede det barn, jeg havde i min mave, da ulykken skete,” fortæller Fahima.

Najiba mener, at viden om minefaren vil afværge ulykker i fremtiden.

Jeg har mistet mine ben, men Dansk Flygtningehjælp har oplyst om minefaren i landsbyerne heromkring, så andre kan undgå min skæbne.”

Charlote Østervang

Mineproblemet i Afghanistan

- 30 års konflikt har gjort Afghanistan til et af de lande i verden, hvor problemerne med landminer og ueksploderet ammunition er størst.
- 40 afghanere dræbes eller lemlæstes hver måned som følge af miner og ueksploderet ammunition
- I 12 af Afghanistans 34 provinser er op til 75% af jorden forurenet med miner og ueksploderet ammunition

Dansk Flygtningehjælps minerydning i Afghanistan

Sikkerhedsproblemer gør det vanskeligt at arbejde i Afghanistan. Dansk Flygtningehjælps minerydningsenhed er den ene af to internationale humanitære minerydningsorganisationer i landet.

Dansk Flygtningehjælp arbejder i regionen omkring Kabul og i det nordlige og nordvestlige Afghanistan. Planen er at udvide indsatsen mod nordvest.

- Dansk Flygtningehjælps minerydningsenhed har i alt 570 internationale og lokale medarbejdere i Afghanistan
- 82 teams på hver syv mænd/kvinder rydder miner
- 8 teams oplyser lokalbefolkningen om minefare
- Herudover er der lægehold, administrative medarbejdere osv.

Din hjælp er nået frem til enlige mødre i det krigshærgede DR Congo

Takket være støtte fra Dansk Flygtningehjælps bidragydere har vi kunnet uddele hjælpepakker til 483 enlige mødre i DR Congo.

Hjælpepakkerne indeholdt hverdagsting, som gør en stor forskel i en kvindes og mors liv, når hun skal værne sine børn og sig selv mod sygdomme og sørge for, at hendes familie får mad. Pakkerne indeholdt blandt andet tæpper, håndklæder, myggenet, køkkenredskaber og hygiejneartikler. Flygtningehjælpen uddelte hjælpepakkerne i Fataki i det nordøstlige DR Congo, hvor mange kvinder – særligt unge enlige mødre – udsættes for vold og voldtægt af de bekrigende parter som et ubarmhjertigt led i deres krigsstrategi.

Tak for din hjælp!

Tak for hjælpen!

Tak til alle de mange bidragydere og støttemedlemmer, der i slutningen af februar deltog i vores store tilfredshedsanalyse på det blad, du sidder med et eksemplar af.

Vi arbejder hele tiden på at blive bedre til det, vi laver, også vores kommunikation. Og det har været en stor inspiration at læse de mange nuancerede input. Tusind tak for hjælpen. Vi håber, du vil syntes om de forandringer, det afføder i vores fremtidige kommunikation.

Flere af jer har spurgt til, om det nu også kan betale sig at udgive bladet. Hertil kan vi svare, ja, det kan det. Vi er naturligvis opmærksomme på, at produktionsomkostningerne skal være så lave som mulige, derfor udkommer bladet kun fire gange om året og udsendes hver gang med portostøtte. Vi benytter 'På Flugt' til at holde dig informeret om, hvordan vi bruger de indsamlede midler, hvor langt dine bidrag rækker, opdaterer dig på tidligere projekter og aktuelle sager. Samtidig kan vi med bladet opfordre bidragydere og støttemedlemmer til at give et ekstra bidrag til en flygtningegruppe, der har hårdt brug for hjælp. Og det er der heldigvis rigtig mange, som vælger at gøre.

Nødhjælpsfrø

Signes Spirer er navnet på et projekt, der skal hjælpe Afrikas flygtningekvinder med at få jorden til at spire, så de kan dyrke mad til familien.

Projektet er et samarbejde mellem haveeksperten Signe Wenneberg, frøproducenten Albertines, der donerer frøposerne til salg i Danmark, og Dansk Flygtningehjælp. Overskuddet fra projektet går til Ugandas familier.

"Siden jeg var en lille pige, har jeg været optaget af det fantastiske mirakel, det er, når man sår et lillebitte frø, der bliver til en stor blomst," fortæller Signe Wenneberg, der håber at kunne inspirere danskere til at så et frø, der ikke alene bliver til en stor blomst, men samtidig vil spire på Afrikas marker og mætte mange munde.

Frøposerne sælges i en sampak med fire breve, som enten består af grønsags-, eller blomsterfrø med bl.a. mamelukærmer, morgenfruer, bønner og gulerødder.

En sampak koster 50 kr. og kan købes i havecentre og i gaveshoppen på www.flygtning.dk.

Signe Wenneberg har besøgt nogle af de familier i Uganda, som projektet støtter.